

D E C I Z I E

04 aprilie 2018

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul Oleg Sternioală

Judecători

Valeriu Doagă, Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu, Mariana Pitic

examinând recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga,

în cauza civilă la cererea depusă de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga împotriva Societății cu răspundere limitată „Tantermo-Comerț” cu privire la validarea popririi și încasarea sumei,

împotriva hotărârii Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017, prin care a fost respinsă cererea cu privire la validarea popririi depusă de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga și a fost desființată poprirea înființată față de Societatea cu răspundere limitată „Tantermo-Comerț”,

c o n s t a t ă :

La 01 septembrie 2017, lichidatorul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga a depus o cerere împotriva SRL „Tantermo-Comerț” cu privire la validarea popririi și încasarea sumei.

În motivarea cererii a indicat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016 a fost intentat procesul de insolvență față de SRL „Lisofcom” și a fost inițiată procedura simplificată a falimentului, cu dizolvarea SRL „Lisofcom”, fiind desemnat în funcția de lichidator Alexandru Buga.

A menționat că, în cadrul procedurii de insolvență și faliment, ca urmare a restabilirii evidenței contabile și inventarierii masei debitoare, s-a constatat că, la 12 iunie 2013, între SRL „Lisofcom” și SRL „Tantermo-Comerț” a fost încheiat un contract de cesiune de creanță, prin care SRL „Lisofcom”, în calitate de cedent, a cedat SRL „Tantermo-Comerț”, în calitate de cesionar, creanța în sumă de 291621,22 de lei, astfel, s-a acumulat față de SRL „Lisofcom” o datorie în mărime de 291621,22 de lei, fapt confirmat prin actul de verificare al decontărilor reciproce.

A susținut că, la 24 iulie 2017, lichidatorul a expediat în adresa SRL „Tantermo-Comerț” o notificare, prin care a solicitat achitarea datoriei în sumă de

291621,22 de lei sau prezentarea documentelor justificative, care ar confirma stingerea obligației pecuniare în cauză, însă, aceasta a fost restituită la 11 august 2017 pe motiv că, destinatarul SRL „Tantermo-Comerț” n-a reclamat corespondența.

A afirmat că, conform datelor din Registrul de stat al persoanelor juridice, sediul SRL „Tantermo-Comerț” se află pe str. Vadul lui Vodă,68, mun. Chișinău, astfel, aceasta a fost legal somată, înștiințată, pusă în întârziere.

A relevat că, conducându-se de prevederile art. 126 din Legea insolvenței, la 18 august 2017, lichidatorul a înaintat SRL „Tantermo-Comerț” o somație, prin care a informat despre înființarea popririi asupra sumei de 291621,22 de lei, care urma a fi transferată în termen de 5 zile pe contul de acumulare al lichidatorului, însă, aceasta, de asemenea, a fost restituită.

Solicită validarea popririi și încasarea de la terțul poprit SRL „Tantermo-Comerț” în beneficiul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, a datoriei în sumă de 291621,22 de lei și a dobânzii de întârziere calculată conform art. 619 din Codul civil până la pronunțarea hotărârii.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 a fost respinsă cererea cu privire la validarea popririi depusă de către lichidatorul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga și a fost desființată poprirea înființată față de terțul poprit SRL „Tantermo-Comerț”. A fost încasată de la SRL „Lisofcom” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 8748,63 de lei.

La 18 decembrie 2017, în termenul prevăzut de lege, lichidatorul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga a declarat recurs împotriva hotărârii instanței de insolvență, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii instanței de insolvență și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de insolvență.

În motivarea recursului indică faptul că, hotărârea instanței de insolvență este neîntemeiată.

Menționează că, în cadrul examinării cererii de validare a popririi, lichidatorul a prezentat suplimentar originalul contractului de cesiune de creanță din 12 iunie 2013, încheiat între SRL „Lisofcom” și SRL „Tantermo-Comerț” pentru ca instanța să verifice semnăturile aplicate pe el și amprenta ștampilelor.

Sușține că, conform contractului de cesiune de creanță enunțat, SRL „Lisofcom”, în calitate de cedent, a cedat SRL „Tantermo-Comerț”, în calitate de cesionar, creanța în sumă de 291621,22 de lei.

Afirmă că, conform pct. 5 din contractul enunțat, SRL „Tantermo-Comerț”, urma să achite SRL „Lisofcom” suma de 291621,22 de lei la contul, care urma a fi indicat în acordul suplimentar.

Consideră că, în legătură cu faptul că un astfel de acord nu a primit de la organul executiv suspendat, un astfel de acord n-a fost semnat și, respectiv, a dus la neachitarea de către SRL „Tantermo-Comerț” a sumei datorate.

Relevă că, acest fapt a fost invocat de către el la examinarea cererii de validare a popririi, însă instanța nu l-a luat în considerare, considerând totuși că, contractul de cesiune de creanță nu este suficient la stabilirea existenței creanței SRL „Lisofcom”.

Invocă faptul că, deși nu este prevăzut de lege, care sunt actele care atestă existența datoriei la înființarea popririi, în cauza supusă examinării, actele care au fost anexate la materialele dosarului denotă elocvent existența datoriei SRL „Tantermo-Comerț” față de SRL „Lisofcom” la momentul înaintării somației de înființare a popririi.

La 13 martie 2018, lichidatorul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga a declarat recurs suplimentar, invocând că, constatarea instanței de insolvabilitate privind necesitatea prezentării Acordului adițional este neîntemeiată, or, conform pct. 5 al contractului de cesiune de creanță din 12 iunie 2013, acest Acord urma să conțină doar datele privind contul cedentului pentru efectuarea transferului.

Menționează că, pct. 5 al contractului prevede expres termenul, în care cesionarul are obligația de a transfera suma de 291621,22 de lei în scopul executării obligației corelative.

Susține că, este evident faptul că, între părți au existat raporturi obligaționale și acest fapt a fost probat de către lichidatorul SRL „Lisofcom”. Totodată, clauza contractuală, care prevede obligația de plată și termenul executării acestei obligații este una certă, nu a fost contestată și nu poate fi pusă la îndoială.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul neîntemeiat și care urmează a fi respins cu menținerea hotărârii instanței de insolvabilitate din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să respingă recursul și să menținută decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 01 februarie 2016 a fost admisă cererea introductivă depusă de către lichidatorul SC „Camvit” SRL, Ion Popa, a fost constatată insolvabilitatea și a fost intentat procesul de insolvabilitate față de SRL „Lisofcom”, a fost inițiată procedura simplificată a falimentului, cu dizolvarea SRL „Lisofcom” și a fost desemnat în funcție de lichidator al SRL „Lisofcom”, Alexandru Buga.

La 01 septembrie 2017, lichidatorul SRL „Lisofcom” în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga a înaintat în instanța de insolvabilitate cerere cu privire la validarea popririi, prin care a solicitat validarea popririi și încasarea de la terțul poprit SRL „Tantermo-Comerț” în beneficiul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, a datoriei în sumă de 291621,22 de lei și a dobânzii de întârziere în conformitate cu art. 619 din Codul civil până la pronunțarea hotărârii.

Instanța de insolvabilitate, examinând cererea cu privire la validarea popririi, justificat a respins-o și a desființat poprirea înființată față de terțul poprit SRL „Tantermo-Comerț”.

În susținerea opiniei enunțate, instanța de recurs reține că, conform art. 1 alin.(4) din Legea enunțată, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 2 din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, poprirea constituie procedura prin care administratorul insolvenței/lichidatorul urmărește bunurile sau sumele datorate debitorului de către o a treia persoană.

Conform art. 126 alin. alin. (1)-(3) și (12) din Legea enunțată, sunt supuse urmăririi silite prin poprire mijloacele bănești în numerar și fără numerar, în monedă națională și în valută străină, titlurile de valoare, alte bunuri mobile corporale care sunt datorate debitorului ori sunt deținute în numele său de un terț sau pe care acesta din urmă i le va datora în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente. De asemenea, pot fi poprite bunurile mobile corporale ale debitorului deținute de un terț în numele lui și creanța cu termen ori sub condiție. În acest caz, poprirea nu va putea fi executată decât după ajungerea la termen ori de la data îndeplinirii condiției.

Poprirea se înființează prin somație a administratorului insolvenței/lichidatorului și se comunică terțului menționat la alin.(1) împreună cu o copie certificată de pe hotărârea de intentare a procedurii de insolvență/faliment asupra debitorului.

Prin somație se va pune în vedere terțului, care devine, potrivit alin.(1), terț poprit, interdicția de a plăti fără acordul administratorului insolvenței/lichidatorului sumele de bani sau de a transmite bunurile mobile pe care le datorează debitorului ori pe care i le va datora, declarându-le indisponibilizate.

Dacă poprirea a fost înființată asupra unor bunuri mobile corporale care se aflau la data înființării în posesia terțului poprit, instanța va decide predarea lor în proprietate debitorului. Dacă bunurile mobile corporale datorate debitorului nu se mai află la data validării în posesia terțului sau nu pot fi predate în natură, acesta este obligat, prin hotărâre de validare, la plata contravalorii acestor bunuri, caz în care va fi urmărit direct prin executorul judecătoresc.

Din materialele dosarului rezultă că, lichidatorul SRL „Lisofcom” în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga nu a prezentat probe sau înscrisuri pertinente, care ar confirma existența datoriei SRL „Tantermo-Comerț” față de SRL „Lisofcom”. Or, deși, la actele cauzei a fost anexat contractul de cesiune de creanță din 12 iunie 2013, care demonstrează că între aceste persoane juridice au existat careva raporturi juridice, acest fapt nu demonstrează însăși existența datoriei SRL „Tantermo-Comerț” față de SRL „Lisofcom”.

Conform pct. 5 din contractul menționat, suma de 291621,22 de lei urmează să fie achitată în termen de 60 de zile bancare prin virament de către SRL „Tantermo-Comerț” pe contul curent, care va fi indicat de către SRL „Lisofcom”, conform

Acordului adițional, însă un astfel de Acord adițional nu a fost anexat la materialele dosarului.

La caz, se reține că, pentru a stabili existența datoriei, este inerentă prezența acestui Acord adițional, or, în conformitate cu art. 122 alin. (1) CPC, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, nu s-a constatat cu certitudine existența datoriei SRL „Tantermo-Comerț” față de SRL „Lisocom”, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, instanța de insolvență temeinic și legal a respins cererea cu privire la validarea popririi depusă de către lichidatorul SRL „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga și a desființat poprirea înființată față de terțul poprit SRL „Tantermo-Comerț”, iar recurentul nu a invocat nici un argument, ce ar combate concluzia instanței de insolvență.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că, hotărârea instanței de insolvență este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent sunt neîntemeiate, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține hotărârea instanței de insolvență.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. a) Codul de procedură civilă, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se respinge recursul declarat de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga.

Se menține hotărârea Curții de Apel Chișinău din 14 decembrie 2017 în cauza civilă la cererea depusă de către lichidatorul Societății cu răspundere limitată „Lisofcom”, în procedura simplificată a falimentului, Alexandru Buga împotriva Societății cu răspundere limitată „Tantermo-Comerț” cu privire la validarea popririi și încasarea sumei.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală

Valeriu Doagă

Iurie Bejenaru

Nicolae Craiu

Mariana Pitic